AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 63r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

nesao vtrũ alterius fama mẽdã vio
landi sit/ ne alterius corpõ a libidine
violet. Et omnino nũq̃ p aliquo
mẽtiendũ ẽ eo mẽdã quod alterũ
ledat. Et si lenius ledit. q̃ ille ĩ
nisi ita mẽtireris ledet. qz nõ paris
alienõ multo q̃ minus valentioi an
fẽdõ est ut alat. mfimor. nõ inocẽs
multus ũgis cedendõ est ne alius
occidat. Plane si velint fiat. quia
nõ ledunt. cũ ita volũt. Sz vtrũ
eaã valentis falso stupri ĉmine
ledenda sit ut ab alterius corpe stu
pri aũtat. magna questio ẽ. Et
nesao quomõ iustus sit valẽtis
fama falso stupri ĉmine maclai
q̃m ipo stupro corpõ multi. Sed
tamẽ si talis opaõ ꝓponet. ei qui
thuricinare ydolis q̃m perpeti mu
liebria malunt. ut si illud nel
let euitare/ fama xpi in aliquo
mendãõ violaret. msamissimuõ
esset si faceret. Plus eaã diõ q
msanõ esset si aliene libidinis
euitande causa ne id in eo fiet
quod nulla sua libidine patet. xpi
euangliõ falsis xpi laudibõ in
falsiret/ magis euitans aliena
corruptionẽ in corpe suo q̃m ĩ do
ctina sanctificationis animarũ
atq̃ corporũ corruptionẽ sua. Q
uãobrem a doctina religionis atq̃
ab eis omnino enuitationibõ que
ꝓpr. doctinã religionis enuitant.
tũ illa docet. et disat. omnã pem
tus mẽdaca remouenda sit. Ne
vlla omno causa inuenirj posse ẽ
dat. aut in talib reb mentiendũ sit
q̃n nõ ido in ea doctina mẽtiend sit ut
ad eã quisq̃ facilius pducat. ꝛfracta
em ilt lenitez demota auctoritate vi
tatis. omnã dubia rẽmanebunt. que
nisi vã ĉdunt. tenei certa ñ possunt.
Licet g̃ ilt disertoi ac disputatoi
atq̃ pdicatoi rẽtũ eternarũ. ut nar
ratoi aut pnuciatoi rẽto tẽpalia
ad edificandã religionẽ atq̃ pieta
tem p tinẽtia occultare in tpe sciã
occultandã videt. mẽtiri at nũq̃m
licet. Ergo nõ occultare mẽtiendo
Hoc pmitus et finissime ostitu
to. de certis mendaciis securius queit.
Sed ostendit eaã vitandã ẽ ĩmo
uendã esse eaã omnã mẽdacia que
aquẽ ledũt multe/ qz nulli ẽ iuria
uel lenitez infenda ut ab alio g̃
uior rẽpellat. Nec illa sunt admit
tenda mẽdacia que q̃m ius nõ ob
sint alterĩ. nulli tñ psunt. et obsint
eisdẽ qui g̃tis mentiũt. Ipi em
ꝓpe mendaces dicendi sunt. Intẽst
em int mẽtiente atq̃ mẽdace. Na
mẽtiens est eaã qui mẽtit. inuitõ.
mendax vo amat mẽtiri/ atq̃ vã
vitat animo in dilectione mẽtien
di. Iuxta ponendi sunt. et q̃ de mẽ
dãõ volunt placẽ hominibus nõ ut a
liquã fugant iniuriam ut mferat
gtumeliam. Iam em supra hi genõ
rẽmouimõ. sez ut suaues sint mis
moibus suis. Isti ab illo gnẽ in q̃
mẽdaces posuimõ hi differunt q̃ ios
mẽtiri delectat gaudẽtes de ipsa
fallacia. istis at placẽ libet de su